

v případě bez sdílení.

3. Řešení bude minimalizovat nutné systémové zásahy, zejména takové, které by si vyžádaly dlouhou dodatečnou diskuzi na půdě Odborné komise, což by ohrozilo možnost návrh realizovat v aktuálním volebním období.
4. Zajištění maximální možné srozumitelnosti pro občany.

Hlavní komplikace spočívala v otázce, jak upravit nároky za období vyloučených dob. Poté p. Machanec popsal **ilustrativní příklady**, jejichž obecné i konkrétní parametry jsou obsaženy v prezentaci. Vždy se ilustruje, jakým způsobem by vyšly důchody individuálně bez sdílení a v případech se sdílením. Tyto situace jsou pouze ilustrativní, ale zároveň reálné.

Varianta 1 - Průměrování ročních vyměřovacích základů z Evidenčních listů důchodového pojištění. Zachování principu vyloučených dob, kdy se sdílet nebude.

- **Situace A:** Nejsou-li v období Sdílení žádné vyloučené doby, lze tuto variantu řešení uplatnit bez komplikací. Zachováme vyloučené doby a sdílet se nebude. Důchod ženy a muže se ve sdíleném období vyrovná (to, co žena dostane navíc, o to muž dostane méně).
- **Situace B:** Avšak může nastat situace péče o děti, krátká nezaměstnanost, atd. Sdílení podle této varianty fakticky proběhne pouze v několika málo letech z 20 let manželství, což významně limituje efekt sdílení. Konečný výsledek je sice vyvážený, ale otázkou je, zdali je cíl skutečně naplněn.

p. Hampl se zeptal, jakým způsobem se v této variantě počítá vyměřovací základ ženy. Jak se v této variantě pracuje s vyloučenou dobou.

p. Machanec odpověděl, že do průměru se nepočítají vyloučené doby. Poté vyjde vyměřovací základ a ten se pro procentní výměru vynásobí počtem let, kde se vyloučená doba znovu zahrne jako náhradní doba. Tato vyloučená doba stojí celou dobu výpočtu mimo, jen úplně nakonec se ohodnotí stejným vyměřovacím základem jako ostatní doby pojištění ze zaměstnání. Za dobu sdílení se společně rozdělí ty doby pojištění ze zaměstnání. Oběma se v těchto použije průměr příjmů. Pak se vezmou tyto doby mimo období sdílení a z toho se určí průměr pro každého z nich. Průměrný vyměřovací základ se počítá za celé období pracovní kariéry. Varianta 1 se počítá po jednotlivých letech.

p. Potůček doplnil výklad tím, že právě proto, že v Situaci B se sdílí podstatně méně let partnerů do výpočtu, tak proto to má menší vliv na přerozdělení a v řadě situací se to stává nezajímavým.

p. Suchomel upozornil, že v těch obdobích, kde mají oba dva partneři dobu pojištění ze zaměstnání, se počítá průměrný vyměřovací základ za oba. A potom se počítá pro každého průměr za celý život, ze kterého se získá jeho průměrný vyměřovací základ.

p. Machanec doplnil, že výsledkem Varianty 1 byla marginalizace období sdílení. Ve Variantě 2 se tedy vyloučené doby znovu zařadily.

Varianta 2 - Průměrování ročních vyměřovacích základů z Evidenčních listů důchodového pojištění. Sdílení má přednost před vyloučenou dobou.

- **Situace A:** Nejsou-li v období Sdílení žádné vyloučené doby, lze tuto variantu řešení uplatnit bez komplikací.
- **Situace B:** Řešení systematicky poškozuje sdílející páry, protože část výdělků pracujícího partnera je „ztracena“ ve vyloučené době nepracujícího partnera. Ženě to pomůže o dost více, ale problém je, že muži to zároveň mnohem více uškodí, takže celkovým výsledkem je velký zápor. Vyplatilo by se to pouze ve velmi vzácných situacích.

Varianta 3 - Sdílení procentních výměr důchodu za celou dobu, po kterou trvalo manželství. Za dobu mimo manželství a v manželství jsou vypočteny „díličí“ procentní výměry důchodu podle existujících pravidel. Princip vyloučených dob je zachován. Místo průměru za každý rok pro oba se počítá průměr muže za celé sdílené období a průměr ženy za celé sdílené období a potom to samé za nesdílené období. Pak nevadí, že jednomu z partnerů se počítá průměr z 20 výdělečných let a druhému třeba jen ze 7 výdělečných let.

Koncept fiktivního vyměřovacího základu: Za vyloučené doby v situacích, které by takto vedly ke snížení úhrnného nároku, MPSV doporučuje aplikaci konceptu fiktivních vyměřovacích základů. U sdílení se navrhuje použít tohoto konceptu ve všech situacích.

- **Situace A:** Jsou-li ve Sdíleném období pouze doby výdělečné aktivity v kombinaci s vyloučenými dobami, navržené řešení poskytuje férový výsledek. Ten rozdíl je přesně takový, jako kdyby partnerka celou dobu pracovala, stejně jako v prvním příkladu. Aniž by ten efekt byl nějak systematicky oslaben.
- **Situace B:** Vypůjčen fiktivní vyměřovací základ. Výsledný efekt je, že se sídlí poměrně významně a zároveň součet důchodů je větší než jednotlivé důchody. Ale ve zmiňovaném příkladu to vyšlo lépe, protože ten vypůjčený fiktivní vyměřovací základ je vyšší než příslušný průměr ženy. Toto ovšem není obecným pravidlem. Záleží na konkrétní kombinaci rozdělení příjmů a vyloučených dob mezi partnery.
- **Situace C:** Vyměřovací základ za období Sdílení je možné určit, ale výpadky pojištění v tomto období vedou k jeho rozředění. V konkrétním příkladu ten celkový efekt padá výrazně dolů. Úprava je tedy v tomto případě nutná. Když se tam dosadí fiktivní vyměřovací základ, tak je dopad mírně pozitivní.
- **Situace D:** Vyměřovací základ za období sdílení je možné určit, ale období je tvořeno pouze dobami bez výdělku nebo vyloučenými dobami. Vyloučená doba se proto ve výši důchodu ženy vůbec neprojeví a za celé období Sdílení je vyměřovací základ roven 0 Kč. Výsledným efektem by byl velmi dramatický propad. S tím fiktivním vyměřovacím základem by byl mírně pozitivní.
- **Situace E:** Vyměřovací základ za období Sdílení je nulový a celé toto období není pojištěnou dobou. V tomto případě je, logicky, procentní výměra ženy za Sdílené období nulová a fiktivní vyměřovací základ není aplikován. Celkový efekt je pozitivní, není poškozující.

Shrnutí:

- **Varianta 1:** Období sdílení se v řadě situací velmi zkracuje, zejména v těch případech, kdy je ta ochrana nejvíce potřeba. Cíl by se nenaplnil.
- **Varianta 2:** Varianta by snižovala systematicky součet sdílených důchodů oproti součtu individuálních důchodů párům, u kterých jeden partner v průběhu manželství má vyloučenou dobu (zejména péči o děti, ale i další). Došlo by ke zhoršení situace osob, které by důchodový systém měl chránit – zejména rodičů s dětmi.
- **Varianta 3:** Přejít od principu sdílení jednotlivých let ke sdílení celého období manželství jako celku. Aby tato varianta neoslabovala ochranu sociálních událostí, kterou zajišťuje institut vyloučené doby, u vyloučených dob při sdílení použití institutu fiktivního vyměřovacího základu.

p. Potůček navrhl rozdělit následující diskusi do 2 částí:

1. Faktické otázky a připomínky.
2. Diskuze k navrženým závěrům.

p. Schlanger se zeptal, jestli k této prezentaci byly zpracovány také nějaké příklady partnerů s velkými příjmovými rozdíly. Smysl je v tom vyrovnávat ty, kteří jsou hodně diferencovaní a ne ty, kteří jsou

vyrovnaní. Jak se tam dosahuje té celkové neutrality a co se stane, když se dospěje k rozvodu?

p. Suchomel odpověděl, že se pracovalo s více variantami a že se ověřoval pohyb jednotlivých parametrů jako například příjmy, doba manželství nebo rozsah vyloučených dob. Samozřejmě ty efekty tam jsou přesně takové, jak by se dalo očekávat. S větším rozsahem té doby sdílení je ten efekt mnohem silnější. V případě rozvodu je Varianta 3 v modelových případech absolutně neutrální.

p. Linhart se dotázal, ve kterém okamžiku se provádí redukce na osobní vyměřovací základ v případě ženy a muže s rozdíly v příjmech při výpočtu sdílení.

p. Suchomel odpověděl, že ve Variantě 3 se nejdříve redukuje a pak se počítá procentní výměra, která se dělí mezi partnery. Redukuje se před přerozdělením.

p. Machanec doplnil, že kdyby se nejdříve přerozdělovalo a až poté se navyšovala osobní výměra, tak by se navyšoval důchod, pokud by v tom páru jeden z partnerů měl průměr pod první redukční hranicí (11 709 Kč). Pokud ten nižší průměr je alespoň 11 709 Kč, tak je to nula.

p. Linhart doplnil, že by MPSV mělo doporučit, ze které varianty bude vycházet.

p. Suchomel doplnil, že ta Varianta 3 má pro Ministerstvo jeden pozitivní efekt v tom smyslu, že činí přerozdělení prostředků více spravedlivé, tak jak bylo požadováno v zadání. Pokud vycházíme z Varianty 3, tak ta v sobě má spravedlivost zakomponovanou inherentně, protože procentní výměry manžela a manželky za období manželství jsou naprosto stejné. Za sdílené období mají stejnou procentní výměru.

p. Hampl dotázal se, jak by se u manželky počítal vyměřovací základ v případě částečné výdělečné činnosti s nízkým příjmem při souběhu s náhradní dobou.

p. Machanec odpověděl, že žena má už v současné době možnost volby. Buď může zvolit ochranu vyloučenou dobou, nebo zvolí příjem. Může zvolit to, co je pro ni výhodnější. Rozhoduje přitom o každé té vyloučené době zvlášť, nerozhoduje plošně.

p. Pernes doplnil, že u legislativního řízení se vznášejí dotazy na to, co je to retroaktivita, pozitivní diskriminace, atd. Dotázal se, zda s tím nenarazíme u právníků, jelikož se v podstatě jedná o finanční diskriminaci jednoho z partnerů.

p. Machanec odpověděl, že počítá s diskuzí, ale že neočekává principiální problém. Když existuje institut společného jmění manželů, tak může existovat institut společného sdílení důchodových nároků. Dále doplnil, že návrh Ministerstva je do budoucna, ne do minulosti.

p. Hampl se dotázal, zda pracovníci Ministerstva zvažovali možnost, že by se buď po celou dobu, nebo po nějakou částečně omezenou dobu sdílela i doba pojištění – a to v tom okamžiku, kdy jeden z manželů tuto dobu nemá. Například, když žena pečuje o dítě déle než čtyři roky, které jí poskytují náhradní dobu pojištění apod.

p. Suchomel doplnil, že to nevyplývá ze zadání. Pracovalo se s variantami, kde se sdílejí vyměřovací základy.

p. Hampl nesouhlasil, v podkladech pro jednání OK byla uvedena i tato možnost ke zvážení pro další rozpracování.

p. Machanec upozornil na to, že jedno z kritérií bylo, že řešení bude minimalizovat nutné systémové MPSV ČR, Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2; web: duchodova-komise.cz

zásahy, zejména takové, které by si vyžádaly dlouhou dodatečnou diskuzi na půdě Odborné komise, což by ohrozilo možnost návrh realizovat v aktuálním volebním období.

p. Potůček doplnil, že čistě modelově si umí představit, že mnohé manželské páry tím, že bude povinná doba 35 let pro nárok na důchod, se mohou dostat do situace, kdy jeden partner bude muset čekat x let na to, aby měl nárok na důchod. V těchto případech by použití tohoto institutu nemuselo být složité a ten z partnerů, který by měl roky navíc, by mohl dát několik tomu druhému, který jich nemá dostatek. Ale není to k diskuzi v tuto chvíli, ačkoli se jedná o téma, které se může do budoucna nezávisle debatovat.

p. Hutař doplnil, že problém je období nezaměstnanosti, a to čím dál tím více. To jsou věci, které budou mít velký vliv na důchod.

p. Trnková doplnila, že diskutované otázky mají vliv nejen na partnerské dvojice, ale také na osoby, které vychovávají děti úplně samy, na nesezdané apod. Pokud by se měly dělat nějaké zásadní úpravy pro tyto osoby jen jako užší skupinu, tak by to bylo zcela diskriminační. Muselo by se uvažovat, že by se to týkalo naprosto všech pojištěnců v této situaci. A určitě by to bylo napadáno ostatními.

p. Potůček souhlasil, že by to bylo vážné. Principiálně je to dobrý návrh, který by stálo za to promyšlet.

p. Vostatek doplnil, že je nutné jednat na základě odborných studií. Ten problém je naprosto zásadní. Je nutné určit si, jestli jsou důchodové nároky jednotlivců nebo dvojic. Literatura to bere tak, že něco takového je hrubá diskriminace jednotlivců a žádná spravedlnost. Jedná se o porušení základního pravidla. Pokud bychom chtěli něco takového navrhnout, tak bychom museli sdílet celé příjmy. A vyjímají se z toho rozvody, jelikož rozvody jsou specifická kategorie.

p. Potůček doplnil, že se zde rozpracovává návrh, který byl přijat koncem minulého roku OK a nezbývá nám, než v tom pokračovat. Bismarck také neměl oporu literatury, když zavedl systém sociálního pojištění. To, že se něco v mnoha zemích nepoužívá, je důležitá okolnost, ale není to okolnost, která by nám měla bránit o tom uvažovat.

p. Hampl reagoval na p. Trnkovou, že v současné době osoby, které vychovávají děti úplně samy, mají nárok na určitý zvláštní způsob zacházení včetně určitých specifických sociálních dávek a dalších výhod a není to vnímáno jako diskriminační vůči ostatním, například vůči úplným rodinám – a je to tak správně, protože těm osobám je potřeba pomoci. Není tedy naopak důvod považovat zde navrhovaná opatření za diskriminační.

p. Fiala reagoval, že co se týče sdílení příjmů, tak v případě mnoha manželství partneri skutečně sdílejí příjmy a rozpočet a sdílení doby pojištění by bylo rozumné jako ochrana. Otázkou potom je, jak by se v takových případech počítal důchod.

p. Hutař doplnil, že by se měla zvážit možnost, že by jeden z partnerů platil tomu druhému na důchod v rámci dobrovolného pojištění. Jednalo by se o finanční přínos, který by zároveň zajišťoval důchodové nároky jednoho z partnerů. Musela by se zvážit výše té částky. Zaevidováno, jako další podnět pro diskuzi.

p. Trnková doplnila, že už dnes je možné zaplatit si 15 let doplňkového pojištění bez kvalifikovaného důvodu. Dnes už je široká možnost si tu dobu pojištění doplatit.

p. Potůček přešel k diskuzi o závěrech:

Body k diskuzi:

1. Souhlasí Pracovní tým s navrženým a doporučeným řešením MPSV?
2. Ukazuje se, že systematicky problematickým místem všech variant řešení sdílení vyměřovacích základů je existence konceptu vyloučených dob jako ochrany definovaných osob bez příjmu. Řešením by mohlo být nahradit v souvislosti se Sdílením tento koncept jiným typem ochrany, např. v podobě konceptu fiktivních vyměřovacích základů.
3. Jaký princip má MPSV použít při volbě výše fiktivních vyměřovacích základů pro jednotlivé druhy vyloučených dob (studium, péče o děti, péče o závislou osobu, nezaměstnanost, předdůchod ad.).

p. Vostatek doplnil, že se necítí vázán rozhodnutím OK, jelikož hlasoval proti. Doporučuje vše stornovat.

p. Linhart navrhl, aby OK vyslovila souhlas s tím, že sdílení vyměřovacího základu se použije pouze v případech, ve kterých to bude pro manželskou dvojici výhodné. Za druhé, polovina manželství se rozvádí a my jsme tu ustanovili, že budeme posunovat důchodové nároky lidí. Ale ve chvíli, kdy se rozvedou, proč by měl rozvedený manžel nebo manželka dostávat menší důchod?

p. Suchomel odpověděl, že to opatření je nastaveno tak, aby chránilo partnery pro případ rozvodu a má efekt pouze v případě rozvodu, kdy chrání toho z partnerů, který zajišťoval netržní činnosti.

p. Michalová doplnila, že se chrání ti, kteří zajišťují společensky významnou činnost neprocházející trhem. Je spoluzodpovědností druhého partnera, že jeho protějšek pečuje nebo pečoval o děti.

p. Vostatek doplnil, že samostatná kapitola jsou rozvody. K tomu se tým může vyjádřit a asi by se to tu mělo rozvinout. Neví o tom, že by tu k dělení důchodových nároků docházelo. Rozvody jsou samostatná problematika a tým k tomu může dát impuls. Na druhé straně by se mělo ošetřit téma genderových rozdílů v penzích. Zaevidováno jako další téma pro diskuzi.

p. Pernes doplnil, že realita je taková, že tu existuje diferenciací a nemáme rovné důchody.

p. Potůček doplnil, že pan Vostatek je jediný, který se tu projevil explicitně proti. Jinak tu byl návrh Ministerstva na společné sdílení akceptován. Nebyly námitky proti instrumentu fiktivních vyměřovacích základů.

p. Pelán zmínil případ vysokoškolačky, která bude mít nejdříve děti, takže bude mít nejdříve ty vyloučené doby, a až potom nastoupí do práce a bude mít třeba i nadprůměrný příjem. Měla by mít možnost rozhodovat se zpětně.

p. Machanec odpověděl, že to je právní dotaz. Rozhodnutí OK bylo takové, že by mělo být možné zrušit ten institut sdílení a mělo by to být možné do okamžiku žádosti o první důchod. Nekončilo by to rozvodem. Poprvé se ta čísla využijí pro určení nároku v okamžiku, kdy jeden z manželů zažádá o důchod.

p. Hampl navrhl, že před tím, než se určí postoj týmu vůči bodu 1., by si tým ještě měl zrekapitulovat všechny tři varianty. Vyslovil názor, že varianta 1 v sobě obsahuje určité nespravedlnosti. Varianta 2 je podle něj proti smyslu původního zadání a je možné ji tedy vyloučit. Za variantu 3 si pracovníci Ministerstva zaslouží ocenění jejich úsilí a měla by být výchozí variantou. Pak je tu ale otázka, kterou tu položil pan Pelán. V tom sdíleném období příslušná žena nemusí mít z čeho spočítat svůj příjem, ale měla by mít možnost si následně zvolit buď například příjem, který měla předtím, nebo si zvolit možnost fiktivního vyměřovacího základu.

p. Potůček zrekapituloval, že mu z diskuse vyplývá, že výchozí variantou by byla Varianta 3.

p. Schlanger doplnil, že ten problém retroaktivity není pouze filozofický a právní, ale je i evidenční. Ale zákon do budoucna stanoví, jaké údaje bude muset ČSSZ sbírat a pak ten výpočet prostřednictvím IT je to nejmenší.

p. Machanec řekl, že pro něj byla dnešní diskuze velmi cenná a že je teď otázka, zdali byla dostačující, nebo jestli bude potřeba čas na rozmyšlení a druhé kolo diskuse.

p. Potůček navrhl závěr, že nic nebrání panu řediteli a jeho spolupracovníkům v tom, aby na základě závěrů pokračovali dále ve své práci. A případně se může diskuse dokončit za 14 dní.

p. Hampl podpořil návrh pana Potůčka. Zůstává dále otevřená otázka, zda použít fiktivní vyměřovací základ. A je tu pořad diskuze, zda by se v nějakém omezeném měřítku sdílela i doba pojištění.

p. Linhart doporučil zapsat konkrétní odpověď na otázky, které týmu předneslo Ministerstvo.

p. Hampl odpověděl, že takou shodu v této diskusi necítí. Výběr už tu je podle něj zúžený a bylo by dobré většinového konsensu.

p. Potůček poznamenal, že je třeba doplnit 4. a 5. závěr.

4. Princip, že pár by ve výsledném řešení neměl být poškozen. Sdílení vyměřovacího základu se použije pouze v případech, ve kterých to bude pro manželskou dvojici výhodné (p. Linhart).

5. Další témata, která zazněla v průběhu diskuze: sdílení doby pojištění (p. Hampl); téma samoživitelů a nesezdaných párů (p. Trnková); přispívání partnerovi na důchod v rámci dobrovolného pojištění (p. Hutař); genderové rozdíly v penzích (p. Vostatek).

Ad 2. Diskuse k průběžným výsledkům mapování transferů mezi rodinou a společností

p. Hampl uvedl, že proběhla diskuse s MF o materiálu, který pro MF zpracovalo CERGE. Podle vyjádření MF se jedná o jeden z možných nástrojů, které má MF k dispozici k hodnocení dopadu daňových změn a změn sociálních benefitů. Tento model však není určen ke komplexnímu a systematickému vyhodnocování transferů mezi rodinou a společností. Řeší tedy jiné zadání než má tým PT3 na základě mandátu komise v oblasti transferů mezi rodinou a společností. Poslali jsme MF také model jednogeneračních ukazatelů zpracovaný na základě metodiky, kterou PT3 odsouhlasil v minulém roce. MF se vyjádřilo, že k danému výstupu nemají zásadní metodickou ani věcnou připomínku a že je možné jej považovat za jeden z možných přístupů ke komplexnímu hodnocení těchto transferů a zároveň jeden z možných podkladů k veřejné odborné diskusi. Oba modely jsou užitečné, ale každý řeší něco jiného, proto je logické, že jejich výstupy se budou v řadě případů lišit a vždy je k výsledkům potřeba přistupovat se správnou interpretací.

Ad 3. Diskuse k přednášce profesora Wenera Sinna Země bez dětí a ke klasifikaci a hodnocení skupin nákladů ušlé příležitosti spojených s výchovou a výživou nezaopatřených dětí

Dále **p. Hampl** navrhl spojit diskuzi o druhém bodě programu s diskuzí o zásadní přednášce profesora Wenera Sinna. Tato přednáška poukazuje na problémy, které jsou dlouhodobě opomíjeny. Sinn v přednášce poukazuje na to, že nesprávně nastavená rodinná politika a zejména důchodový systém mají výrazný negativní vliv na porodnost a dokládá to konkrétními příklady srovnání východních a západních zemí Německa a dále převodu Sárska z Francie do Německa. Zároveň je potřeba zdůraznit, že se ale nejedná pouze o řešení porodnosti, ale také o spravedlnost vůči rodinám s dětmi. Uvedl dále, že také rozeslal k diskusi klasifikaci a hodnocení skupin nákladů ušlé příležitosti spojených s výchovou a výživou nezaopatřených dětí. K zohlednění nákladů ušlé příležitosti spojených s výchovou a výživou nezaopatřených dětí, k čemu nás vyzývají koncepční dokumenty MPSV. Ty říkají, že v rodinné politice by měly být více zohledněny náklady příležitosti spojené s výchovou dětí.

p. Potůček poznamenal k modelu, který užívá MF, že je to model užitečný, ale že by tým měl diskutovat nad jeho výsledky s informací o tom, jakým způsobem byl sestaven a jak je provozován. Dokud nebudeme mít k dispozici tuto evidenci, tak nemá cenu o tom zatím dále uvažovat. Doporučil dnes diskuzi vzhledem k času ukončit a následně zopakoval jednání plánovaná na příští 2 týdny:

- PT1 - 23. února od 16:00.
- PT2 - 5. března od 12:00.
- PT3 - 5. března od 15:00.

p. Pelán měl námět pro Různé pro příští jednání. Jedná se o případ učitelky gymnázia, která je krácena v platových tabulkách, protože pečovala o 3 děti. Nařízení Vlády říká, že u platových tabulek zaměstnanců ve veřejných službách se započítávají skutečná čerpání mateřské dovolené, avšak nejvýše do celkového rozsahu šesti let. Pokud žena nechce být krácena v započtených letech, tak může mít nejvýše dvě děti.

Na závěr **p. Hampl** ukončil jednání a poděkoval všem za účast.

XX

Příští jednání: 5. března 2014 od 15:00 hod.

XX

Zapsala: Helena Ježková

Vidoval: Otakar Hampl

XX

Seznam přítomných

Jméno	Instituce
Petra A. Beránková	Sekretariát OK
Tomáš Fiala	VŠE
Otakar Hampl	MZe
Jan Hutař	NRZP ČR
Helena Ježková	Sekretariát OK
Jan Kužela	MPSV
Zdeněk Linhart	MPSV
Josef Maška	MPSV
Petra Michalová	NCR
Lidmila Němcová	Evropská seniorská unie
Ivo Patta	
Karel Pelán	
Zdeněk Pernes	RS ČR
Martin Potůček	Předseda OK
Jiří Schlanger	
Zdeňka Srnová	MPSV
Marek Suchomel	MPSV
Martin Štěpánek	MPSV
Helena Trnková	MPSV
Jaroslav Vostatek	VŠFS
Kryštof Zrcek	ČSSZ